

РЕШЕНИЕ

№ 5342

гр. София, 02.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав,
в публично заседание на 03.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2995** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл.от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище, адрес на управление и адрес за кореспонденция [населено място], р – н „К. поляна”, [улица], представлявано от управителя на дружеството Й. М. Й. срещу Акт за deregистрация по ЗДДС № 220991200009080/29.10.2012 г., издаден от Т. Е. И. - инспектор по приходите при ТД на НАП - С., потвърден с Решение № 205/04.02.2013 г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП.

В жалбата се твърди, че оспореният акт е неправилен и незаконосъобразен. Поддържа, че са налице процесуални нарушения при съставянето на протоколите за проверки, които са основание за издаване на обжалвания акт. Счита, че същите не отговарят на законовите изисквания за съдържание и форма по смисъла на чл. 50 от ДОПК и не са годно доказателствено средство. Процесуалният представител на оспорващия адв. М. поддържа жалбата по наведените в нея съображения, като моли съда да отмени акта за deregистрация. Претендира присъждане на разноските по делото.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. М. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СПП редовно призована на изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото

доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-01-1263 от 12.10.2012 г., издадена от директора на ТД на НАП-С. е разпоредено извършването на проверка на адреса за кореспонденция по чл. 28 ДОПК в рамките на след регистрационния контрол по ЗДДС на изброени поименно в заповедта търговски дружества, сред които и [фирма]. С Резолюция № 222691200031744 от 11.10.2012 г., издадена от орган по приходите Е. И., проверката е възложена на инспектор по приходите Т. И.. Определен е срок за извършване на проверката – 04.12.2012 г. Провереният е извършил две посещения на декларирания от жалбоподателя адрес за кореспонденция в [населено място], р – н „К. поляна”, [улица] на 17.10.2012 г. и на 29.10.2012 г. Съставени са съответно и два протокола - № 31744 - 1/17.10.2012 г. и № 31744 - 2/29.10.2012 г. В тях проверяващият е отразил констатациите, че на 17.10.2012 г. между 15,50 и 16,00 ч. задълженото лице, негов представител или пълномощник не е открит на посочения адрес: къща на един етаж, оградена с масивна ограда и бодлива тел, входната врата зелена на цвят с поставена табелка „А. ПРОДУКТ” МОЛ Йо. Й. тел. [ЕГН]. Поставен е звънец в ляво и след многократно позвъняване не е отворено. В Протокол № 31744 - 2/29.10.2012 г. е отразено, че на 29.10.2012 г. между 11,00 и 11,10 ч. задълженото лице, негов представител или пълномощник не са открити на посочения адрес, след многократно позвъняване на звънца на вратата не е отворено. Въз основа на извършената проверка на 29.10.2012 г. органът по приходите издава оспорения акт за дерегистрация. Актът е връчен на упълномощено лице на дружеството на 27.11.2012 г. и е обжалван по административен ред с жалба, вх. № 53 – 06 - 3749/05.12.2012 г. С Решение № 205 от 04.02.2013 г. директорът на Дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП потвърждава акта за дерегистрация. Решението е връчено на 05.02.2013 г. и обжалвано по съдебен ред с жалба, вх. № 53-00-211 от 20.02.2013 г.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл. 156, ал. 2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

С разпоредбата на чл. 176, т. 1 от ЗДДС е дадена възможност на органа по приходите служебно да прекрати регистрацията по ЗДДС на определен данъчен субект, който не може да бъде открит на посочения от него адрес за кореспонденция по реда на ДОПК. Целта на законодателя е да се санкционират неизправните данъчни субекти, които нееднократно нарушават законовите разпоредби и това води до злоупотреби с ДДС.

Дерегистрацията представлява санкция за неизпълнение на установени законови задължения на определен данъчен субект. Едно от тези основания е посочено в чл. 176, т. 1 ЗДДС и то е поради ненамиране на адреса за кореспонденция по реда на ДОПК. Макар законодателят да не е конкретизирал броят на ненамиране на адрес, което да е основание за дерегистрация по ЗДДС, несъмнено то трябва да е нееднократно, за да може и органът по приходите да извърши мотивирана преценка, че това ненамиране на адреса е достатъчно основание за дерегистрацията на данъчно задълженото лице.

В процесния случай по делото са приложени два протокола за извършени проверки - № 31744 - 1/17.10.2012 г. и № 31744 - 2/29.10.2012 г., от които се установява, че

дружеството не е намерено на посочения от него адрес за кореспонденция, въз основа на което органът по приходите е приел, че е налице основанието по чл. 176, т. 1 от ЗДДС.

Фактическите основания за издаването на акта са, че в хода на извършена проверка, регистрираното лице не може да бъде открито на адреса му за кореспонденция по чл. 28, ал. 1, т. 2 ДОПК. Актът за дерегистрация е потвърден при обжалването му по административен ред на същите фактически и правни основания.

Оплакването на касатора, че в протоколите от извършени насрещни проверки, които са приложени по делото не фигурират свидетели, каквото е изискването на чл. 50 ДОПК, е неоснователно. Такова изискване законодателят не е въвел в чл. 50 ДОПК. Подписът на лица, извън кръга на приходните органи, е необходим само когато съответното данъчно задължено лице откаже да подпише съответния протокол.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 176, т. 1 ЗДДС изисква данъчнозадълженото лице да не може да бъде открито на посочения от него адрес за кореспонденция по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Съгласно чл. 29, ал. 1 ДОПК връчването на съобщенията в административното производство се извършва на адреса за кореспонденция на субекта. Не е необходимо цялостно изпълнение на процедурата по чл. 32 ДОПК, достатъчно е посещението на адреса най-малко два пъти, което да бъде документирано по съответния ред. На основание чл. 50, ал. 1 от ДОПК, протоколът, съставен по установения ред и форма от орган по приходите или служител при изпълнение на правомощията му, е доказателство за извършените от и пред него действия и изявления и установените факти и обстоятелства.

Налице са материалноправните предпоставки за прилагането на чл. 106, ал. 2, т. 2, б. „б”, във вр. чл. 176, т. 1 от ЗДДС, а с оглед изложеното по-горе, съдът намира, че при упражняването на оперативната си самостоятелност органът постановил процесния акт за дерегистрация е действал в съответствие с целта на закона.

Предвид изложеното съдът намира, че обжалваният акт за дерегистрация е издаден от компетентен орган в законоустановените форма и съдържание, като са спазени процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци, обуславящи отмяната му.

Мотивиран така и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно ДОПК съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Акт за дерегистрация по ЗДДС № 220991200009080/29.10.2012 г., издаден от Т. Е. И. - инспектор по приходите при ТД на НАП - С., потвърден с Решение № 205/04.02.2013 г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: